

ကြေးမုံဦးသောင်း

(ယခင်ဝမ်ဒာကစုင်ဟောင်းဖူးဒါကြောင်းကို
သရော်ထားသည့် သရော်စာဖူး)

ဦးနေဝင်း ၏ **ပြာတဆုပ်**

မိန်းမရေ.....

ဒီစာအုပ်က မင်းဖို့ ကွဲ

နနင်းစိုစို ဆီစိုစို ချက်ပေးဖို့ ပါကွာ။

စိန်နားကပ်တော့ မဆင်နိုင်ဘူး။

ဒီမိုကရေစီလုပ်စားတဲ့ အကောင်

မဟုတ်ဘူး လေ...

ခြေဆင်း

အိမ်နိမ့်စံ အာဏာရှင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဦးနေဝင်းသည် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၂ခု၊ ဒီဇင်ဘာ (၅)ရက်နေ့ နံနက်က လူပြည်ငြီး၍ နတ်ထီးစံတော်မူခဲ့သည် ။

နိုင်ငံပြု၊ သာသနာပြု၊ မင်းကောင်းမင်းမြတ်ဖြစ်သော် မင်းတုန်းမင်း တရားကြီး နတ်ရွာစံတော်မမူမီ အချိန်ကလေးတွင် ဓမ္မရမ္မဏအားဖြင့် ဆင်ခြင်ပွားများ နှလုံးသွင်းတော်မူရန် မင်းတရားကြီး၏ ကောင်းမှုကု သိုလ်တော်များမှ အဖိုးငွေနှစ်ဆယ့်နှစ်ကုဋေခြောက်သန်းအတိုင်း အရှည်ရှိသော သံဝေ...ရ အလှူတော်စာရင်းကို မိဖုရားများက ဖတ်ကြား

လျှောက်ထားသည် ကို နာခံတော်မူလျက် ငြိမ်းချမ်းစွာ နတ်ပြည်လား
တော်မူခဲ့သည် ဟု သမိုင်းကို ဖတ်ရသည် ။

ထိုနည်းအတူ ဘဝရှင်ကြီး သေအံ့မှူးမှူးကာလ၌ သမီးတော်က နိုင်ငံ
၏ ဘဏ္ဍာတော်မှ မိသားစု ခိုးဝှက်လုယက်ရရှိ စုဆောင်းထားအပ်သော
ကုဋေကုဋာသော ငွေစာရင်းများကို နိုင်ငံခြားဘဏ်များ ၌ အပ်နှံထားသ
ည့် နိုင်ငံခြားငွေစာရင်းများ ၊ နိုင်ငံခြားရှိ ရောင်းချခြင်း မပြုရသေးသော
ကျောက်မျက်ရတနာစာရင်းများ ၊ အိမ်တော်၌ ရှိ အက်ဖ်အီးစီ ဒေါ်လာ
တုစာရင်းများ နှင့် တခန်းလုံး ပြည့် သိုလှောင်ထားသော မြန်မာကျပ်ငွေ
စာရင်းများ ရှင်းလင်းဖတ်ကြားတင်ပြသည် ။

ဦးနေဝင်းသည် သူ၏ ဝေဒနာခံစားမှုကို ဖုံးလွှမ်းစေရန် ဆေးသမား
သမီးတော်က ဘိန်းခွံ ထားသဖြင့် ရီဝေနေသောကြောင့် သမီးတော်၏
ရတနာရွှေငွေစာရင်းကို နာခံလျက် "သာဓုဣတိ ကောင်းလေစွ ကောင်း
လေစွ"ဟု အနုမောဒနာ ပြုမိရှာသည် ။

ထိုစဉ်တွင် ရုတ်တရက် ဆေးစွမ်းလျော့ပါး ပျက်ပြားသွားသောအခါ
ဦးနေဝင်း၏ ၃၂ ကောဋ္ဌသ အားလုံးတို့ တွင် မြူမှုန်မျှပင် လစ်လပ်မှုမရှိ၊
အမြဲအတိ ဖုံးလွှမ်းနေသော လောဘနိယဓာတ် အားတို့ သည် တော်လှန်
ထကြွလာသည် ။ သမီးတော် ဖတ်ကြားသော ခိုးရာပါပစ္စည်းများ ၏ ကိ
န်းဂဏန်းများကို မြင်လာသည် ။ တိမ်မြုပ်နေသော ဒေါသမီးတောက်က
လည်း ရုတ်တရက် တောက်လောင်လာသဖြင့် "ငါ့ဟာတွေပေး... ငါ့လ
က်ထဲကိုပေး..."ဟု အသံနက်ကြီးနှင့် အော်ဟစ် မိသည် ။ ထို 'တခဏ'
တွင် နတ်ရွာသို့ လားတော်မူခဲ့လေသည် ။

ကုဋေကုဋာအသပြာများ ပေါကြွယ်ဝသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည်
လက်တွင်း၌ တပြား တချပ်မှ မပါဘဲ လက်ချည်းဗလာ စွန့်ခွာတော်မူရ

သဖြင့် ကြီးမားသော လောဘမီးနှင့် ဒေါသမီး တောက်လောင်ရင်း ဘဝ ချုပ်ခဲ့ရပေသည်။ ။

လူ့ပြည်မှ စိတ်မချမ်းမသာနှင့် ထွက်ခွာသွားရသူ ဦးနေဝင်း၏ ဘဝမှတ်တမ်း ပုရပိုက်နှစ်ခု သည် နတ်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ မှတ်ပုံတင်အရာရှိ မစ္စတာစိန်ပီတာ၏ ရုံးသို့ တစ်မုဟုတ်ချင်း ရောက်လာ သည်။ ။ အကုသိုလ်မကောင်းမှုမှတ်တမ်း ခွေးရေပုရပိုက်ကြီးမှာ လှည်းကိုစီးတိုက်မျှ ထူထဲများ ပြားပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ်ပုရပိုက်မှာ ရွှေလောင်စက္ကူတမျှ ပါးလျားနေသည်။ ။ မစ္စတာ စိန်ပီတာက ပုရပိုက်များကို ဖတ်ရှုခြင်းပင် မပြုတော့ဘဲ ‘ဆောင်ရွက်ရန်မလို’ဟု စာတိုကလေးရေး၍ လက်မှတ်ထိုး လိုက်သည်။ ။

ဖိုင်တွဲသည် ယမမင်းကြီးထံသို့ ရောက်လာသည်။ ။ သူကလည်း အချိန်ဖြုန်းကာ ဖတ်ရှုမနေဘဲ ဦးနေဝင်း၏ နားရွက်ဆွဲကာ ငရဲကြီးရှစ်ထပ် အောက်ဆုံးထပ်သို့ တိုက်ရိုက်ခေါ်သွားသည်။ ။

ရုံးခန်းသို့ရောက်လျှင် "ကိုယ့်လူက အဖော်အသင်းတွေ တယ်များ ပါလား၊ ကိုယ့်လူရဲ့ အဆောင်မှာ ဘီအိုင်အေခေတ်ကစပြီး တဖြုတ်ဖြုတ် ရောက်လာတဲ့ စစ်ဗိုလ်ကြီးတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ အဖော်အပေါင်းတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ကြီး ခံပေတော့"

ဟု ပြောသည်။ ။ တစ်မုဟုတ်ချင်း

"ကိုယ့်လူတို့ ... တို့ စစ်ဗိုလ်တွေသာ ငရဲပြည်ကိုလာကြတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဓားပြတိုက်တဲ့ ၊ လာဘ်စားတဲ့ ဖဆပလဆိုရှယ်လစ်တွေ၊ မဲရအောင် လူသတ်တဲ့ ဆိုင်ရှယ်လစ်တွေလည်း လာကြ တယ်။"

နောက်ပြီး လက်ဝဲသမားတွေလည်း အများကြီးပေါ့။ ‘လမင်းကိုမကျေမချမ်း ပြိုင်စမ်းပါလို့ ခွေးလိုဟောင် ဂုတ် ဂုတ် ဂုတ်’လို့ သီချင်း တ

ကျော်ကျော်နဲ့ အချင်းချင်း တဦးပြီးတဦး သတ်ကြတဲ့ ဖြုတ်ထုတ်သတ် လူသတ်ပွဲတော်ကြီးပြီးလျှင်ပြီးချင်း ရောက်လာတဲ့ သခင်သန်းထွန်းတယောက် တော့ ဆီပူအိုးကြီးမှာ ဂျိုးကပ်နေလေရဲ့ ။ အဲ အဲ သခင်စိုးလည်း သိကြားသားမှ မဟုတ်တာ၊ ငရဲပြည် ရောက်နေတယ်။ စိုးကြီးက လူ့ဘဝတုန်းက ကုလားပဲအစိမ်းစားလို့ လားမသိဘူး၊ ကျက်ကျက်ဆူနေတဲ့ ဆီပူထဲမှာ ရေကူးကန်မှာ လို ကူးနေနိုင်တယ်။ သူက ငရဲရောက်ပြီး ခံနေရတာထက် သူ့ကို ကြည်ညိုပြီး ပြုစုကြတဲ့ အလံနီ တပည့်မကလေးတွေနဲ့ ခွဲရတာကို လွမ်းနေသတဲ့ "

ဦးနေဝင်းသည် ယမမင်း၏ စကားကို မကြားတချက် ကြားတချက်နှင့် မိမိ၏ လားရာဘဝကို ရိပ်စားမိသည် ။ လူ့ဘဝ၌ အရပ်သားများနှင့်ခွဲခြား၍ စစ်ဗိုလ်များကို 'တို့ လူတွေ'ဟု ခေါ်လေ့ရှိသည် ။ စစ်ဗိုလ်များကိုသာ မေတ္တာထားခဲ့ 'ဝံသာနု'ခဲ့သူဖြစ်သည် ။ သို့စေကာမူ ဒေါသထွက်လာသဖြင့် "ကျန်ရစ်တဲ့ မအေရိုး... နှမရိုး... ခွေးကောင် န အဖတွေကတော့ ဘုန်းကြီးတွေ ချဉ်းကပ်၊ ဘုရားပြင်ဆိုတော့ သူတို့ လာရင်တာဝတ်ီသာပို့မှာ လား" ဟု မေးမိသည် ။

"နေပါဦး၊ နေပါဦး၊... ဒီအသံမျိုးကို ကျုပ်ကြားဖူးပါတယ်၊ မှတ်မိပြီ၊ မှတ်မိပြီ။ 'တပ်မတော် ထိလျှင် ဓားကိုဓားချင်း လှံကိုလှံချင်း ပြန်တီးမယ်'ဆိုတဲ့ ဒေါသသံနဲ့ ကြိမ်းတဲ့ ငှက်စုန်းထိုးတဲ့ အသံကြီးကို ကြားဖူးတာ မှတ်မိပါတယ်။ အသံကြီးက ဆိုးလှသကွာ။ အဲဒီတုန်းက ကိုယ့်လူရဲ့ ဒေါသက ဘယ်လောက်ပြင်းသလဲဆိုရင် ရေဒီယိုတွေတောင် တုန်သွားသတဲ့ ။ နားကွဲကြရတဲ့ လူထုကို သနားလိုက်တာ။ အဲဒီတုန်းက တပ်မတော်ကို အဲဒီလောက်ချစ်ခဲ့ပြီး ခုမှ ဘာလို့ ကျန်ရစ်တဲ့ တပ်မတော်ကောင်တွေကို မနာလို ဒေါသဖြစ်ရတာလဲ"

ဦးယမမင်းက စားပွဲပေါ်မှ ကွန်ပျူတာ၏ ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ခင်ဗျာတပည့်တွေလည်း လိုက်လာမှာ ပါ၊ မကြာပါဘူး ဟောဒီမှာ အဝီစိသို့လာတော်မူကြဖို့ မှတ်ပုံတင်ထားတဲ့ စစ်ဗိုလ်ကြီးတွေရဲ့ စာရင်းရှိတယ်။ သန်းရွှေတဲ့ ၊ မောင်အေးတဲ့ ၊ ခင်ညွန့်တဲ့ ၊ စိုးဝင်းတဲ့ ၊ သူရရွှေမန်းတဲ့ ။ စကားမစပ်မိလို့ မေးရဦးမယ်။ သူရဆိုတဲ့ စစ်ဗိုလ်တွေ မကြာခဏ ရောက်လာကြတယ်။ သူရဆိုတာက သူရနိုင်သမျှ အရယူကြတဲ့ အရာရှိကြီးတွေလား"ဟု မေးသည် ။ ဦးနေဝင်းက အဖြေမပေး။ မျက်မှောင်ကြီးကုတ်ကာ မျက်စောင်းကြီးထိုး၍ ယမမင်းကြီးကို ပြန်၍ ကြည့်သည်။ ။

ယမမင်းကြီးကပြုံး၍ ကွန်ပျူတာခလုတ်ကို နှိပ်ကြည့်ပြန်သောအခါ "တွေ့ပြီ၊ တွေ့ပြီ" ကိုယ့်လူရဲ့ မျက်စောင်းက မဆလဥက္ကဋ္ဌရာထူးက ထွက်တဲ့ နေ့က 'စစ်တပ်ဆိုတာ ပစ်ရင် မှန်အောင် ပစ်တတ်ရတယ်ဗျ'လို့ ပြောတုန်းက ခင်ဗျားကြီးက လူထုအရပ်သားတွေကိုထိုးတဲ့ မျက်စောင်းကြီးပါလား၊ ဘုရား ဘုရား ခင်ဗျားမျက်စောင်းကြီး မတော်တဆ ကျွတ်ထွက်ရင် ကျုပ်တောင် ရှစ်စိတ် ရှစ်မွှာကွဲရမှာ ပါလား။ အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ အန္တရာယ်ကောင်ကြီးပါလား၊ ဝေးဝေးနေမှ ဖြစ်မယ်"ဟု ပြောကာ "အင်း အဝီစိကလည်း တကယ့်ကို ပူတာပဲ၊ ကျုပ် လိုက်မပို့တော့ဘူး။ လမ်းမမှားနိုင်ပါဘူး ကိုယ့်လူ သွားပေတော့ တာတာ့ ဂွတ်ဘိုင်း"ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကန်ချ လိုက်လေသတည်း။

ငရဲပြည်၏ အောက်ဆုံးထပ် အဝီစိငရဲမှာ အမြဲတစေ ပူပြင်းလှသည့် မီးတောက်မီးလျှံများ အရှိန်ပြင်းစွာ တောက်လောင်နေသည် ။ ဦးနေဝင်း ရောက်သွားသောအခါ ဧရာမမီးတောက်ကြီးများ ထလာသဖြင့်

င့် မီးသည် ပိုမိုပြင်းထန်နေတော့သည်။ ။

လူ့ပြည်တွင် မူ ဦးနေဝင်း၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ရေဝေးသုဿန်၌ မီးသဂြိုဟ်ပြီး ကြွင်းကျန်ရစ် သောပြာတို့ ကို ဇလာရေလယ်ကြောတွင် မျှော လိုက်လေသည်။ ။

ဤတွင် ဘဝရှင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ဇာတ်လမ်း နိဗ္ဗိတံပြီဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ။ ပြီးဆုံးခြင်း မရှိသေးပေ၊ ဆက်ရန်ရှိသေး၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း၏ ပြာများကို ရေဇလာမျှောစဉ်က ကြံကြံဖန်ဖန် ပြာတဆုပ် ကျန်ရစ်လေခဲ့သဖြင့် ဇာတ်ကွက်ဆက်လာပြန်သည်။ ။

တနေ့သ၌ ပဲခူးမြို့နယ်၊ အောင်ပင်လယ်ရွာဦးရှိ အောင်တော်မူ စေတီဧရိယာတွင် (ဧရိယာလေးသည် ငယ်သာငယ်သည် ၊ အဲယားကွန်းရှိသည်။ ။) သတင်းသုံးနေသူ ဒေါက်ချာဆောင်းရသေ့ကြီး ဘိုးတော်အောင်ထွဋ်ခေါင်သည် ယမန်နေ့ညက တညလုံး အိပ်မပျော်သဖြင့် သုန်မှုန်နေသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့် လှူသွားသောခြင်းထဲမှ ဂျော်နီဝေါ့ကုံးကား ဘလက်လေဘယ် ဝီစကီကို သောက်၍ တညလုံး မူးနေခဲ့သည်။ ။ မှုန်ရီမှုန်းနေရာမှ ထွက်ပြုလာသော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဖြစ်သော နေမင်း၏ ရော့လျှံခတ်သဖြင့် မျက်စိကျိန်းသွားသဖြင့် ချက်ချင်း သာမ-ယုဇ-ဣရ ဗေဒင်သုံးပုံအပြင် အာတပ္ပနဗေဒင်ကျမ်း(ပထမဆရာသိန်း၏ မူ)ကိုပါ ထုတ်၍ ကြည့်ပြီး ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် ၁၂ ရာသီခွင်ချကာ ထွက်ချက်လေသည်။ ။

ဘိုးတော် တုန်လှုပ်သွားသည်။ ။ ချက်ချင်း ဆဲလ်ဖုန်းကိုကိုင်ကာ မေခလမ်းရှိ အိမ်တော်သို့ ဆက်လိုက်သည်။ ။

"ဟေ့ သမီးဝင်း"

"ဟာ ဘိုးတော်ပါလား၊ ဘာအရေးပေါ်လို့ ပါလဲ"

"အဘိုးကြီးရဲ့ ပြာကို ရေမျှောတုန်းက အားလုံးမျှောသလား"

"ဘိုးတော်အမိန့်အရ အားလုံး မျှောလိုက်တာပေါ့"

"တပွင့်တမှုန်မှ မကျန်ဘူးလား"

"မကျန်ပါဘူး၊ အကြောင်းထူးရှိလို့ လား"

"သိချင်ရင် သမီးဝင်း အမြန်လာခဲ့"

"ချက်ချင်း ကားနဲ့ ထွက်ခဲ့ပါမယ်၊ တနာရီအတွင်း ရောက်လာပါမယ်"

"

တယ်လီဖုန်းချသွားပြီးနောက် ဘိုးတော်သည် သူတဦးတည်း ဆက်ရန်ပေးထားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်၏ အထူးတယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

"အမိန့်ရှိပါဘိုးဘိုး....ကျွန်တော်ပါ"

"အဘိုးကြီးရဲ့ ပြာ ကျန်ရစ်သလား။ စုံထောက်စမ်းကွာ"

"ဘာလုပ်ဖို့ လဲ ဘိုးဘိုးရဲ့ "

"ဒီလိုကွ ဒီလို၊ ငါအမြင်ပေါက်တယ်။ အဘိုးကြီးရဲ့ ပြာကိုစားလျှင် မင်းဖြစ်နိုင်သည် အထိ အကျိုးကျေးဇူးများ မယ်လို့ မြင်ရတယ်ကွ"

"ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စုံထောက်ပါမယ်။ ဘိုးတော်ကသာ ဒီဟောကိန်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မဟောပါနဲ့ ၊ အထူးလျှို့ဝှက်ပေါ့။ ကဲ ကျွန်တော် အခုသွားပြီး သတင်းလိုက်မယ်"

"တောပုံစံကရက်ဟေ့"ဟု ဘိုးတော်ကပြောသည် နှင့် ဗိုလ်ခင်ညွန့်သည် အိမ်တော်မှ ဆင်းပြီး ကားကို ဒုန်းစိုင်းမောင်းသွားသည်။ သူတို့က အထူးလျှို့ဝှက် တယ်လီဖုန်းနှင့် ပြောကြစေကာမူ ဘိုးတော်၏ တယ်လီဖုန်းကို သူတို့ ထက် ပို၍ ထူးသော 'ထဆင်ထူး'စုံထောက်ဌာနက ချောင်း၍ နားထောင်ကာ အသံဖမ်းထားသည်။ တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်သည် နှင့် တပြိုင်နက် 'မင်းဖြစ်နိုင်သော ပြာ'၏ 'တန်ခိုး'ကို ဖီးလ်မာရှယ်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး မောင်အေးတို့ ပါသိရှိသွားသည်။ ဤတွင် နအဖ ထိပ်သီးရပ်ကွက်၌ ယောက်ယက်ခတ်လှုပ်ရှားသွားတော့သည်။

လောကေ- လာကော- လောကတွင် မဖြစ်နိုင်သောအရာဟူ၍ မရှိသည် မှာ မှန်၏ ကြံကြံဖန်ဖန် ပြာတဆုပ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သွားလေသူ အဝီစိစံကြီး၏ ပြာတဆုပ်သည် ရန်ကုန်မြို့၌ ကျန်ရစ်သည် သာမက အမေရိကန်ပြည်၊ ဝါရှင်တန်မြို့တော်သို့ပင် အမှုန့်အနည်းငယ် ရောက်ရှိလာသည်။

ပြာကို ရရှိသူတို့ သည် ဘိုးတော်၏ ဟောကိန်းကို ယုံကြည်စွာ စားကြသည်။ လျက်ကြသည်။ အချို့က ခါချဉ်လျက်ဆား လျက်သကဲ့သို့ လျက်ကြသည်။ အချို့က အရသာမခံနိုင်သဖြင့် ငှက်ပျောသီးတွင် မြှုပ်၍ စားကြသည်။

ဦးနေဝင်း၏ ပြာကလည်း ထူးခြားသောတန်ခိုးကို ပြပေသည်။

ကျန်ရစ်လေသော ဦးနေဝင်း၏ ပြာကို ထိပ်သီးမြန်မာနိုင်ငံသားတစ်စု နှင့် မြန်မာပျက် အမေရိကန်နိုင်ငံသားတစ်ဦးနှင့် (မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီရေးခေါင်းဆောင်ကြီး)တို့ က စားမိ၊ လျက်မိကြရာမှ ထိုတစ်စုတို့ က ဆက်လက်ကပြကြသည့် ဇာတ်လမ်းမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

စာဖတ်သူတို့ ကံကောင်းသည် ။ အကြောင်းမှာ ဘိုးတော် အောင်ထွဋ်ခေါင်သည် တစ်ကြိမ်က သတင်းထောက်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည် ။ အောင်ဗလ၏ တပည့် သတင်းထောက်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည် ။ မဆလခေတ်မှ စတင်၍ လွန်စွာစားသာသဖြင့် ဒေါက်ချာဆောင်းနေသူဖြစ်သည် ။

အောင်ထွဋ်ခေါင်က တန်ခိုးကြီးလှသည် ။ နအဖကြီးများ ထံသို့ တိုက်ရိုက် တယ်လီဖုန်းရှိသကဲ့သို့၊ အမေရိကန်ပြည်သို့လည်း တိုက်ရိုက် တယ်လီဖုန်း ဆက်နိုင်သည် ။ ဖလော်ရီဒါတွင် ရောက်ရှိကာ ဘိုင်ကျနေသော သူ၏ အာစရီ သတင်းထောက် အောင်ဗလထံသို့လည်း ဆရာသမားလက်ဖက်ဖိုး ကွမ်းဖိုးရစေရန်ဟု ဆိုကာ တယ်လီဖုန်းနှင့် သတင်းတိုထွာများ ပို့နိုင်လေ့ရှိသည် ။

ဧဝံ.... ဤသို့ဖြင့် ဦးနေဝင်း ချန်ရစ်ခဲ့သော ပြာတဆုပ်၏ တန်ခိုးစက် ဇာတ်လမ်းကို စာဖတ်သူတို့ ဖတ်ရှုသိရှိရသည့် အခွင့်ထူးကြီးကို ယခု ရရှိကြပေကြောင်း။

အောင်ဗလ
မေ ၃၀ရက်၊ ၂၀၀၄ခုနှစ်
